

19. 12. 2007

Vezměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

Nejdou po tobě? Neexistuješ

Policie ukončila vyšetřování nejlegračnějšího příběhu našich moderních politických dějin.

Skóre: 0.71

Název zdroje: Mladá fronta Dnes

Datum vydání: 19.12.2007

Nadpis: Nejdou po tobě? Neexistuješ

Strana: 8

Pořadí: 2

Mutace: Celostátní

Rubrika: Názory

Autor: Martin Komárek

Ročník: 18

Číslo: 295

Náklad: 303628

Oblast: Celostátní deníky

Zpracováno: 19.12.2007 08:36

Identifikace: DCMF20071219020039 cz

Klíčová slova: zákonem (2x), státní zastupitelství, trestní, soudní, státní zástupkyně, justice, justici

Policie ukončila vyšetřování nejlegračnějšího příběhu našich moderních politických dějin. A sice toho, jak pan Gross k bytu přišel. Závěr? Nic se nestalo, ten upřímný pán je čistý jako lilium. Máme zastavit čas a vrátit ho do premiérského křesla, o které kvůli bytu přišel? Když může do vlády zpět Čunek, proč ne očištěný Gross?

Zatímco tajemného dárce či půjčovatele Grossova milionu hledala policie přes dva roky, nakukování do Bursíkových kont jí státní zastupitelství zakázalo po pár týdnech. Když byl Topolánek ještě bez moci, soudní mašinerie povolila, aby byl odposloucháván a jeho účty prošmírovány ve věci mnohem vodovatější.

S trochou nadsázky: politik, o kterého se nezajímá policie, jako by u nás neexistoval. Může pracovat pro blaho občanů jak mourovatý a najmout si ještě tři takzvané "píár" agentury (přelož obchodníky s deštěm), není mu to nic platné. Veřejný prostor totiž zabírají udání, vyšetřování a pochyby o elementární poctivosti politiků.

To je zlé, protože takové aféry požírají čas a síly vlád jako Parkinsonova nemoc. Pokud věříme, že vláda může pro lidi udělat něco rozumného, tak jen těžko, pokud je její energie vysávána policejním vyšetřováním.

Ale to není nejhorší. Policejní vyšetřování není rychlé a důvěryhodné. Málokdo věří, že se měří stejným metrem a že je justice nezávislá.

Nejpodivuhodnější jsou z tohoto hlediska právě Grossův a nejnověji Čunkův případ. Bývalý premiér tahal veřejnost za nos neuvěřitelným příběhem o strýci Vikovi a příteli Rodovi, nakonec podivnou směnku spálil vůdce malé pravicové strany a známý vtipálek Simkanič.

Proč by Gross, kdyby jeho peníze byly poctivé, takto bájl? A když takto bájl před veřejností, co řekl policii, že mu uvěřila? Možná je občanská a policejní logika něco jiného a jedna druhé se vůbec nepodobají.

Na Čunkovi zaráží jiná věc: na pokyn nejvyšší státní zástupkyně byl případ přesunut. Na rozdíl od prokurátora Obsta prokurátor Salichov řízení zastavil a nechal se slyšet, že policie se proti Čunkovi spikla a uspořádala na něj štvanici.

Jenže to vzala do rukou inspekce a došla k názoru, že vyšetřovatel Šošovička si vedl dobře...

Rozum to nebere: někdo musel udělat osudovou chybu, která ho má stát místo. Buď Šošovička, nebo Obst. Ale pokud se sejde politika, justice a policie, takové jednoduché pravdy neplatí.

Není divu, že v takovém prostředí politici trpí strachem z toho, že na ně bude ušita trestní věc.

Topolánkův pohled na svět vůbec hluboce poznamenalo právě to, že byl odposloucháván. Jiní politici, jako Čunek a Gross, neumějí a nechtějí včas odstoupit. Je to pochopitelné, i když to škodí jim, ale zejména základní důvěře občanů v čistotu veřejné sféry. Dobrá není ani Paroubkova metoda. Ten ještě v premiérském křesle vyhazoval všechny, o které se vyšetřování jen otřelo. Po čase se ukázalo, že účastníci případu biolůh se neprovinili - ale jejich kariéra a možná i osobní život jsou zničené.

Naši politici jsou trochu jako hrdina v Procházkově filmu Ucho. Papaláš z 50. let má strach, že je odposloucháván, a neví, kdy pro něj přijdou agenti NKVD. Život našich vládců je růžovější: třesou se jen před vlastní policií.

Ironicky se chce říci, že jediný politik, který může klidně spát, je ministr vnitra. Protože je však mistrem sebereklamy, ví, že bez toho, aby měl oplétačky se zákonem, se do širšího povědomí neprosadí. Bude se tedy muset začít vyšetřovat i Langer?

Představa, že by on a jeho kolega Pospíšil zreformovali policii a justici tak, aby pronásledovali jen skutečně podezřelé a došli k jasným a rychlým závěrům, je asi sci-fi.

Papaláši z padesátých let měli strach, že jsou odposloucháváni a že si pro ně mohou přijít agenti NKVD. Život našich vládců je růžovější: třesou se jen před vlastní policií.

O autorovi: Martin Komárek, komentátor MF DNES

Zpracovatel: [Anopress IT a.s.](#)